

אנן דיוויד ליד פסל הזכוכית שלו בכיכר דיונגוף
העבודה שלי מתבטאת בתיקווה ובשמח

דמויי יהלומים, פסלי עיסת-נייר של דמר יות אפריקאיות. אין תמונה אחת הדומה בסיגנונה לשנייה. עם כל תמונה הוא משתנה.
עכשיו הוא מתכנן לבנות את "מיגדל השלום" שלו. זה יהיה פסל-זכוכית ענקי שיוצב בארץ או בקאהיר, ושיסמל את היציבות ואת השלום. הוא רוצה להקים גם בנגב פסל ענקי ש, כאילו יצמח מתוך המידבר, כמו טוטם שיהיה עשוי מסלעים וחומר וצבעים של הנגב ויהיה חזק כמו הנגב."

עד שייבנה הפסל בנגב, הוא מצויר ומפסל כמעט בכל שעה פנוייה. "העבודה שלי מתבטאת בתיקווה ובשמח" אומר דיוויד. באמונתו מעורבת הדת היהודית עם יסודות מהבודהיזם. "כל יום הוא יום חדש, זמן חדש, עתיד חדש. צריך להבין את החיים ולא להיות מריר. את כל הבעיות אפשר לפתור לבד, ללא כוח מבחוץ. הכי חשוב בחיים זה שלום והרמוניה."
וכשהוא עובד ומנקה את המיזרקה שלו, הוא אומר: "תאמינו לי, לפני שאני עושה פסל אני מרגיש שאני יוצר משהו גדול. אבל אחרי שהפסל כבר ניצב במקום, אני מרגיש כאילו הוא תמיד היה שם, ואני נהנה לראות בשבת איך הילדים מטיילים עם הוריהם ליד הפסל. רק חבל שלא יודעים בארץ לנקות את הפסל. הוא התכסה עכשיו שיכבה של אבן. צריך מיכשור מיוחד כדי להוריד את הליכלוך מהפסל וכדי שהוא יבהיק כמו בהתחלה. אני חושב שיום אחד אני אבוא עם כלים ואראה לפועלים מהעירייה שבכל זאת אפשר, אם רוצים, לנקות את הפסל."

כשנתיים. יש הרואים בו תמהוני, מפני שאינו נשוי, אוכל מאכלים צמחוניים, מגדל חתול רחוב, ואינו מרשה לאיש לצפות בו בשעת עבודתו.

האדם הנכון בזמן הנכון. בגיל 17 התיידד דיוויד עם בחור, שצויר בצבעי שמן. דיוויד החליט לנסות ולצויר אף הוא. "פיתאום גיליתי שיש לי רגשות כל-כך חזקים של אושר וחופש כשאני מצויר, בשעת עבודתו."

פסל דיוויד
להבין את החיים

כך שמאז ועד עכשיו לא הפסקתי לצויר, כשאני לא מצויר אני מרגיש שחלק ממני נעלם."

בהודו התחיל לצויר נופים, עצים וכפ-רים, בצבעים חזקים. באותה תקופה כמעט לא היו בהודו יצירות אירופיות, כך שדיי וויד יצר לעצמו סיגנון מיוחד בלתי-מושפע. "בעיני, הודו היא עד היום הארץ הכי יפה בעולם", אמר, "אני מדבר, כמובן, מנקודת-מבט רוחנית, כי למרות העוני, אי-הצדק הרב והקשיים, הודו היא בעלת יופי מרהיב."

בשנת 1947 כאשר קיבלה הודו את עצמאותה, גורשו מרבית התושבים הזרים מתוכה. מישפחתו של דיוויד, שמוצאה מהעיראק, עברה לאוסטרליה, "ארץ התיקווה, ההבטחות והשטה הגדול ואנשים נפלאים", כפי שרואה אותה דיוויד.

אחר-כך עבר לאנגליה. הוא התאקלם שם מהר מפני שבהודו למד בבית-ספר אנגלי. משם הגיע ארצה. שתי אחיותיו ואמו כבר התגוררו כאן. דיוויד הגיע

אל-על בתימהון. בעודם עסוקים בעבודתם לא הבחינו באיש הקטן שטיפס על המיזרקה והיה ניצב ומקראץ את הזכוכית הירקרקת בצפורניו.

"תיסלח לי", פנה אחד הפועלים אל האיש, "אפשר לעזור לך?" קהל קטן של אנשים עמד והתבונן במחזה בסקרנות. האיש הקטן, המקריח, זקף את ראשו בגאווה והתריס לעבר הפועלים באנגלית: "מדוע אתם לא מנקים את הפסל כמו שצריך?"

בהתחלה הביטו הפועלים זה בזה בהבנה וצחקו, אך להפתעתם הסביר להם האיש הקטן, כי הוא הפסל שעשה את המיזרקה בכיכר. "זו לא המיזרקה הראשונה שעשיתי", סיפר להם האיש, אלן דיוויד, שמו. תי."

פסל הזכוכית של דיוויד בדיונגוף
אם רוצים - אפשר

"יש לי מיזרקות נוספות ברחבי העולם, אבל שם יודעות הרשויות איך לטפל בפסלים. צריך חומר מיוחד כדי לנקות את האבן המצטברת על הפסל, אחרת אובד כל הברק והפסל נראה כאבן פשוטה, לא כזכוכית."

מדי יום ביומו עוברים אלפי אנשים ליד מיזרקה הזכוכית שבכיכר-דיונגוף. תיירים רבים עוצרים כדי להנציח במצלמה את הפסל המפורסם ביותר בתל-אביב. רק מעטים יודעים כי שם הפסל שיצר אותו, הוא אלן דיוויד.

דיוויד, יליד הודו, הגיע ארצה לפני

קשר פרטנאיים

שורה כל מחיר

כך חושבים מיליונים ברחבי העולם. כך תחשוב גם אתה כשתיהנה כמוהם מהטעם היחיד בסוגו של קנט. טעם עדין ומשובח - שילוב של תערובת טבק מעולה ופילטר "מיקרונייט" המפורסם.

קונט-אתה יכול לנשן בשקט